

UN STEAG

Mulțumesc, frate Outlaw. Bună seara, prieteni. Apreciez introducerea făcută de fratele Outlaw, și pot spune că și eu simt la fel pentru el. Sunt bucuros că mă aflu din nou aici, în Phoenix, și că pot asculta aceste cântări și coruri minunate. I-am cercetat cu atenție, pentru că sunt foarte critic în privința unor lucruri pe care oamenii le fac și le îmbracă în aceste zile din urmă, dar trebuie să admir acest grup micuț de femei cu fețele curate. Pentru mine arată foarte bine și le sunt cu siguranță recunoscător. Dumnezeu să le binecuvânteze.

În

ce-l privește pe fiul fratelui Outlaw, îmi amintesc că atunci când am fost aici era doar un copilăș, dar acum iată-l, cred că este căsătorit și poate are și familie. Aceasta arată că nu trebuie mult ca să treacă lucrurile de aici, nu-i așa? Noi alunecăm, negreșit, dar există un lucru glorios pe care îl așteptăm cu nerăbdare: ziua în care Îl vom vedea pe Domnul nostru Isus, iar atunci vom fi schimbați cu toții.

Frații

spun că în seara aceasta a fost aici sora Waldrop, doamna care a fost vindecată de cancer. Eu i-am chemat pe nume aseară. Unde este ea acum? Este cumva în clădire? Da, sora Waldrop și fratele Wldrop sunt aici. Suntem bucuroși să vă avem la serviciul din seara aceasta. Cred că îi văd și pe fratele și sora Evans din Macon, Georgia, acolo în partea stângă.

Aici

în față stă un frate mic din Grecia, pe care l-am întâlnit nu demult. Te cheamă Eddie, nu-i așa? Dave sau David. Eu apreciez mult Biblia pe care mi-ai trimis-o de curând. Îți mulțumesc mult, frate. Acolo este un alt grup care vine din Georgia, fratele S.T. sau

T.Is, cred. Am fost încântat să-l văd pe fiul fratelui Williams. El mi-a spus de multe ori să mă rog pentru el, iar în seara aceasta mi-a încântat inima cu mărturia pe care a adus-o.

Venind

Încoace, l-am întâlnit pe fratele McAnally, un prieten vechi pe care-l văd destul de des când vin aici. Am găsit atât de mulți prieteni aici.

Auzind

toate aceste mărturii de vindecare, gândul meu s-a îndreptat spre fratele Tommy Hicks cu care am vorbit recent la telefon și care se află la Washington sau mai degrabă în Oregon. El a vrut să vin aici ca să-i țin locul săptămâna aceasta. Fratele lui, nevasta acestuia și toată familia lor au fost omorâți instantaneu în după-amiaza aceasta în Mexico, iar el a trebuit să meargă acolo ca să-i identifice, să facă aranjamentele și așa mai departe. Eu simt cu fratele Hicks, pentru că am trecut prin aceeași situație, adică și eu mi-am pierdut mama, așa că știu prin ce trece. Pentru că toți împreună alcătuim un trup mare de creștini, cred că ar fi foarte frumos dacă ne-am apleca pentru un moment capetele și ne-am ruga împreună pentru fratele Hicks în acest ceas atât de greu.

Tată

ceresc, aducem înaintea Ta un grup de oameni care sunt străini și călători, știind că aceasta nu este casa noastră, deoarece suntem cetățenii unui alte Împărății care va veni, pentru că Isus ne-a învățat să ne rugăm: „*Vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta...*” Tată, în seara aceasta unul dintre frații noștri, fratele Tommy Hicks, care este slujitorul Tău, este întristat din pricina unei vești care i-a venit pe calea undelor telefonice. Fratele lui drag (credem că a fost un suflet nemântuit), împreună cu soția și copiii

lui, au fost uciși astăzi într-un accident de mașină. Fratele nostru zboară acum spre locul acela, ca să identifice trupul neînsuflețit al fratelui său. Doamne, eu mă rog pentru fratele Hicks. Îngăduie ca Duhul Tău să fie peste el și ajută-l și mângâie-l în acest ceas greu de încercare. Mie mi-e milă de el, Domnul meu, pentru că am simțit aceeași durere ca și el, cu numai câteva săptămâni în urmă. Te rog să-l mângâi în orice fel, Tată, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Sunt

atât de multe de spus și atât de puțin timp! Ne pare nespus de rău pentru că în seara aceasta sunt o mulțime de oameni care stau afară și de-a lungul pereților bisericii. Joia viitoare va începe Convenția aici, la Ramada, pe partea dreaptă a străzii VanBuren. Ramada are o sală mare în care se vor găsi suficiente locuri pentru două mii cinci sute de oameni. Eu am avut marele privilegiu de a fi invitat aici de Asociația Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. Am vorbit în aproape toată lumea pentru ei, iar acum m-au invitat și la această Convenție. Fratele Williams și președintele din această regiune a Asociației, sunt oameni deosebiți.

Ne

așteptăm să avem un timp deosebit la această convenție, pentru că, din câte știu, vor fi câțiva vorbitori deosebiți. Am înțeles că eu voi avea marele privilegiu de a vorbi la micul dejun de sâmbătă, iar dacă va fi așa, aș vrea să vorbesc despre subiectul: „Cel mai rău om pe care îl cunosc.” Apoi, voi vorbi din nou duminică după-amiază, pentru credincioșii care vor fi prezenți acolo. Toată săptămâna, am mers din biserică în biserică, uneori și de două ori în aceeași zi, ca să-i vizitez pe frați, și consider că este un privilegiu și o șansă să întâlnesc organizații diferite.

Cu

câtva timp în urmă, era aproape imposibil să aduni împreună oameni din diferite organizații, dar Dumnezeu este atât de minunat și a lucrat în așa fel încât ele au început să colaboreze, să aibă părtașie unele cu altele și să uite micile lor diferențe, punând accentul pe o chemare mai înaltă. Acesta este cu siguranță un lucru bun, și eu îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru aceasta, iar rugăciunea mea este ca aceasta să continue să crească.

Fratele

Outlaw a fost primul care m-a invitat în Phoenix. Eu am venit aici cu mulți ani în urmă, împreună cu fratele Kidson, și am avut o întâlnire minunată. Acea întâlnire a fost un punct important în viața mea. În vremea aceea nu erau casetofoane sau magnetofone, ci aveau un scrib de sunet și așa au reușit să înregistreze întâlnirea. Eu mai am și acum înregistrarea făcută în adunarea fratelui Outlaw și de la cea a fratelui Garcia, biserica aceea micuță care cântă în limba spaniolă.

Când

sunt acasă, uneori mă apucă dorul de frații din Phoenix, iar atunci îmi pun înregistrarea aceea și o ascult. Din cauza aceea s-a uzat foarte mult, așa că din loc în loc sunetul sare sau se repetă, de aceea trebuie să stau lângă ea.

Nu

demult, am avut o experiență tristă în viața mea, pentru că mi-am pierdut mama, care a fost o femeie creștină foarte scumpă. Moartea ei a fost foarte rapidă, dar nu am timp să vă povestesc acum. Domnul m-a trimis departe de ea când s-a întâmplat aceasta. Astfel, mi-a dat o vedenie în care mi-a spus unde să merg și ce trebuie să fac. Apoi, când m-am întors, am avut șansa să o țin de mână, să o văd apropiindu-se de capătul drumului și să-i

Încredințez sufletul lui Dumnezeu; sufletul acelei bătrâne dragi și scumpe, care nu mai putea nici măcar să vorbească.

Eu

i-am spus: „Mamă, Isus este la fel de bun față de tine, ca atunci când ai primit Duhul Sfânt? Știi că nu poți vorbi, dar dacă este așa, clipește din ochi repede.” Ea a început să clipească repede și lacrimile îi curgeau pe obraji în timp ce s-a dus să se întâlnească cu Domnul. În noaptea aceea, El a venit la mine într-o vedenie și mi-a arătat-o așa cum era atunci. Nu pot să nu pun accentul pe aceasta, și ar fi bine să nu pierzi acest lucru, prietene.

Noi

nu ne ferim să avem părtășie cu cineva de altă credință, în special cu penticostalii. Eu am putut vedea aceasta în familia mea și am putut s-o văd pe tot parcursul vieții, până la capăt, când i-a părăsit sufletul. Vă spun sincer că sunt foarte fericit pentru că am avut experiența penticostală în viața mea și aș vrea s-o aveți cu toții. Să nu o scăpați! Orice ați face, să nu scăpați această experiență.

De

obicei, orice adunare aș avea și oriunde aș merge, este vorba de rugăciunea pentru bolnavi. Nu știu ce să zic, dar până acum a avut un succes foarte mare. Domnul a binecuvântat și a răspuns la rugăciuni de multe ori. Mă întreb dacă în seara aceasta este cineva aici, care are nevoie de rugăciune. Dacă aveți nevoie de rugăciune, voi vorbi despre ceva în legătură cu vindecarea divină, iar dacă nu, atunci voi vorbi despre altceva.

Este

cineva care are nevoie de rugăciune? Ridicați mâna ca să pot

avea o idee generală. Hmmm! Este Billy Paul prin apropiere? Billy, ești pe aici? Ai niște numere de rugăciune? Du-te și adu câteva în timp ce voi vorbi puțin, apoi împarte-le. Vedeți? Dacă nu folosim numere de rugăciune, ei vin înapoi iar și iar și se pun în rând, așa încât nu mai ajungi la capăt.

Noi

îi vrem pe toți, dar nu de două ori, pentru că mulți dintre oamenii de aici au venit de la distanțe mari. Voi vorbi pentru câteva minute despre o temă care ar putea să vă ajute și să vă aducă credința până în punctul în care ne putem ruga pentru bolnavi.

Voi

aveți un păstor și un ajutor de păstor minunat, o administrație, o biserică și niște oameni minunați. Chiar ieri, am povestit într-una din adunările de aici, din Phoenix, cum mergeam într-o zi cu soția mea pe stradă, și ne întrebam cum arăta strada aceea cu câteva sute de ani în urmă.

Astăzi

ne-am dus într-o excursie în Munții Sudului, deasupra orașului și departe de atmosfera din el. Am stat acolo și am vorbit despre Domnul nostru, cât de bun este El cu noi, iar Duhul Sfânt S-a mișcat atât de minunat prin mașină. Apoi, m-am uitat la acea vale unde am fost nu demult cu micul Iosif. Atunci, am stat acolo împreună cu fiul meu mai mic, și ne-am rugat ținându-ne de mână; L-am rugat pe Dumnezeu să îngăduie ca înainte să plec, să pot lăsa Biblia în mâna fiului meu, ca el să poată sta drept în Cuvânt.

Eu

cred că Phoenix este un oraș minunat, dar i-am spus soției mele: „Gândește-te, în clipa aceasta, câți oameni din Maricopa

Valley, de lângă râul Sărat, iau în deșert Numele Domnului?
Oare câte păcate, curvii și așa mai departe, au făcut oamenii
aceia în ultima oră?

Am

zis: „Câți din oamenii acestui oraș crezi că au păcătuit în
ultimele cincisprezece minute de când stăm aici?” Gândeți-vă
toți la aceasta. Și am continuat: „Este o minune că Dumnezeu nu
rade totul!” Este cu adevărat o minune.

Dar

vă amintiți cum a fost și în Sodoma? Acolo era cineva care
trebuia scos afară.

Eu

i-am zis soției mele: „Scumpo, în ciuda tuturor acestor lucruri,
de când stăm noi aici, în acea vale s-au ridicat rugăciuni din
inimi sincere, acesta fiind motivul pentru care astăzi suntem aici,
în Phoenix. Noi am venit aici să avem întâlniri de părtășie cu
frații noștri, să ne unim cu ei ca să putem mișca această
greutate mare și să încercăm să-i facem și pe alții să vadă.

Eu

cred că într-o zi, tot orașul acesta va fi ras pe de pământ, de
fapt tot pământul va fi ras, apoi va veni un mileniu măreț.
Atunci, luptătorii și eroii credinței vor umbla prin grădinile
lui Dumnezeu; ei nu vor mai fi bătrâni sau bolnavi niciodată,
cântările de slavă vor umple aerul, iar îngerii vor privi în
jos.

Mă

gândesc cum este onorat un soldat când vine acasă de peste ocean

sau din altă parte, cum oamenii se grăbesc să-l primească cu onoruri. Dar ce sunt acestea? Doar câteva onoruri în stradă și câteva sunete de trompetă sau clopote, apoi toți se întorc la vechile obiceiuri.

Dar

atunci va fi o veșnicie fără sfârșit, iar când acești luptători vor umbla prin paradisul lui Dumnezeu împreună cu soțiile și familiile lor, imnurile îngerilor vor răsuna în continuu. Prieteni, acesta nu este doar un vis mistic, cum este Crăciunul sau Moș Crăciun, ci este adevărul, iar noi abia așteptăm clipa aceea. Eu aștept din toată inima timpul când Hristos va veni și noi vom fi asemenea Lui. Atunci nu va mai fi bătrânețe.

Ce

spui? Vino aici, Billy Paul. Dacă vreți un număr de rugăciune, ridicați mâinile când el vine înapoi.

Mă

întreb dacă aș cere prea mult dacă l-aș ruga pe pianist și corul, să cânte puțin? Să lăsăm toată audiența să cânte: „Aproape de Tine, aproape de Tine.” Știți cântarea? Toată lumea o știe? Foarte bine. Este o cântare minunată. Să lăsăm corul să cânte prima strofă, timp în care veți putea să vă concentrați asupra numerelor de rugăciune.

Frate

Outlaw, ai putea veni aici, dacă nu cer prea mult? După aceea, vom avea un mesaj scurt și ne vom ruga pentru bolnavi. Domnul să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru corul acesta micuț. Voi, pentecostalii, care apreciați acest cor micuț de tineri și tinere, curați, ridicați-vă mâinile! Vedeți? Noi apreciem cu siguranță

aceasta. La acest cor sunt multe de apreciat, iar unul dintre acele lucruri este faptul că știe să cânte.

(Corul
cântă).

Mulțumim

Domnului pentru aceasta. Amin. Îi suntem recunoscători Domnului pentru o înălțare spirituală ca aceasta: „Am fost acolo când Duhul a venit.” Acum ne vom ruga Domnului, ca El să-i vindece pe cei bolnavi și să-i salveze pe cei păcătoși. Rugați-vă și pentru mine. Când venim așa, pe neașteptate, fără nici un aranjament, simțim că facem cel mai bun lucru pentru Domnul. Haideți să ne plecăm încă o dată capetele pentru rugăciune.

Tatăl

nostru ceresc, ne îndreptăm spre tronul Tău, cu inimile recunoscătoare. Noi nu știm care este voia Ta și nici ce vrei să facem, dar credem că ne vei conduce, fiindcă ai promis că vei face aceasta. Te rugăm să ne vorbești în seara aceasta și să-i vindeci pe bolnavi spre gloria Ta.

Binecuvântează

biserica aceasta, Doamne; binecuvântează fiecare biserică din acest oraș și din această vale, pentru că va veni o vreme când va fi o mare revărsare a Duhului peste toți acești oameni, și atunci oameni din întreaga țară vor veni aici să asculte Cuvântul Domnului.

Doamne,

noi ne dăm seama că motivul pentru care ne putem bucura și pentru care cântăm cântări, este că am venit la Hristos și credem ce a

spus El, fiindcă credința vine prin auzirea Cuvântului. Te rugăm, ca după ce ne-am bucurat cântând cântări duhovnicești și am văzut Duhul mișcându-Se prin audiență, să ne dai Cuvântul care va pregăti inimile oamenilor pentru un serviciu de vindecare trupească sau sufletească, poate pentru cineva care a fost rănit, a cărui conștiință a fost vătămată și este ca o trestie lovită și clătinată. Doamne, întărește-l în seara aceasta și dă-i balsamul Tău vindecător, care vindecă orice, iar dacă poate fi întors din calea lui, îngăduie să se întoarcă în seara aceasta.

De

asemenea Te rugăm, Doamne, pentru cei ce sunt în spitale, care sunt atât de bolnavi încât nu au putut veni la serviciu. Dumnezeuule, Te rugăm pentru ei, știind că ar fi vrut să fie aici, dar dușmanul i-a legat în așa fel încât nu au putut veni. Fă ca eliberarea lor să vină curând. Noi credem ceea ce spune Cuvântul: că ni se va da orice vom cere de la Tatăl în Numele Lui. Astfel, ne folosim de această oportunitate ca să ne rugăm în timp ce toată biserica este adunată împreună, iar Tu ne auzi din ceruri și ne vindeci pământul. Îți cerem aceasta pentru gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Am

să mă grăbesc cât pot de repede, pentru că știu că sunt oameni care stau în picioare. Mi-ar plăcea să vin într-o zi la Phoenix și să avem un serviciu bun și lung de vindecare. Domnul îi binecuvântează pe unii dintre noi să fie predicatori, cum este fratele Outlaw și mulți alții de aici, dar eu nu sunt nu știu ce predicator, ci mă rog pentru bolnavi. Totuși, nu există nici un om care a predicat vreodată Evanghelia, fără să aibă dorința de a-și exprima sentimentele față de oameni. Este ceva care te face să iubești ceea ce faci. În ce mă privește, sunt foarte încântat pentru că ați venit să auziți micuța mea părere despre El, și cred că El va face ceva prin care va dovedi că vă spun adevărul

și vă iubesc.

Acum

aș vrea să iau un text foarte scurt. Este vorba de **Ioan**

12.32:

„Și

***după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*”**

Ca

să construiesc un subiect în jurul acestui verset, voi alege

titlul: **„Un**

steag.”

Este foarte ciudat să iei un verset ca acesta sau să citești un text din Biblia, iar după aceea să alegi o astfel de temă, dar în anii mei de slujbă am învățat că Dumnezeu vine într-un mod ciudat, într-un timp neașteptat, vorbește printr-un text prin care nu ne-am aștepta ca El să vorbească, și se folosește de cineva pe care noi îl credem neînsemnat. Dar Dumnezeu își face minunile într-un mod tainic.

Noi

știm cu toții ce este un steag: este ceva care se ridică în comemorarea unui lucru, ceva la care oamenii își pot ridica privirea, este ceva pus înaintea ta. Dumnezeu a promis în Isaia

5.26 că va ridica un steag: *„El*

ridică un steag popoarelor îndepărtate și le fluieră de la un capăt al pământului: și iată-le, vin repede și ușor.”

Va fi ridicat un steag.

Prin

toată istoria se vede că omul are în el Ceva care încearcă să-l salveze. Aceasta este natura omului. Ceea ce încercăm să facem noi aici, este să creăm o atmosferă pentru ceva ce îi cerem Domnului să facă: să vindece bolnavii și să dea încredere. Tu nu poți să ai credință pentru un lucru de care nu ai nici o cunoștință, ci trebuie să ai ceva pe care să se poată odihni credința ta.

Când

te-ai căsătorit, a trebuit să ai încredere în soția ta, și ea trebuit să aibă încredere în tine, încă înainte să-i poți oferi un cămin. Tu nu poți să iei un lucru la întâmplare și să ai credință în el, pentru că nu este dovedit. Și cel mai dovedit lucru pe care îți poți baza credința trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că credința vine prin auzirea Cuvântului, iar acest Cuvânt este Cuvântul lui Dumnezeu.

Chiar

dacă este într-o stare decăzută, omul este făcut după Chipul Creatorului său, care este Dumnezeu. Cu alte cuvinte, el este un fiu al lui Dumnezeu care a căzut din harul Său. Omul a decăzut din ceea ce Dumnezeu l-a făcut să fie, iar această stare în care se află, îi dă acele atribute care îl fac să încerce să se ridice înapoi la locul acela din care ceva dinăuntru lui îi spune că a venit. Omul știe că nu este în condiția bună, pentru că vede moarte, boală, durere, amărăciune și tristețe. El știe că nu a fost făcut pentru aceasta. Nu contează cât de departe este de Dumnezeu, Ceva din el îi spune aceasta.

Omul

este format din trei părți: trup, suflet și duh. Partea exterioară este trupul, iar acesta este cinci porți de intrare, care sunt cele cinci simțuri: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul.

Înăuntru acestuia, ca și pulpa care ține sămânța, se află

sufletul, iar acesta are tot cinci porți: conștiința, memoria și așa mai departe. Dar înăuntrul acestui compartiment mic, se află al treilea: duhul, care controlează restul. Acesta are o singură poartă, și aceasta este libera alegere. Tu poți accepta sau poți refuza un lucru, aceasta fiind singura poartă spre duhul tău. Dacă accepți voia lui Dumnezeu prin acel duh, atunci Duhul lui Dumnezeu își ia locul în inima ta și controlează totul, dar dacă n-o accepți, atunci locul va fi ocupat de vrăjmaș și el te va controla. Așa se întâmplă. (Ulterior, Domnul l-a corectat pe fratele Branham cu privire la acest lucru, iar el a revenit și a dat următoarea ordine: trupul cu cinci simțuri, duhul cu cinci simțuri și sufletul cu un singur simt.).

Fiind

creat în felul acesta, partea dinlăuntru a omului îl face să dorească să obțină ceva de unul singur, așa că încearcă să facă ceva ca să se salveze. Își dorește să iasă din starea aceea rea, dar vrea să facă aceasta de unul singur; vrea să-și facă propria cale ca să obțină aceasta.

Omul

a încercat să obțină aceasta în multe feluri. Astfel, a încercat să obțină prin știință, dar de fiecare dată când se mișcă prin știință, reușește numai să se distrugă pe sine însuși. De fiecare dată când știința face ceva, omul se autodistrugă: praful de pușcă, energia atomică, armele nucleare, automobilele și toate celelalte. Ele îl ajută pentru un timp, dar în final îl distrug pentru că este ceva ce a încercat să obțină în timp ce era în atelierul lui Dumnezeu; el încearcă să obțină ceva prin pervertirea a ceea ce a făcut Dumnezeu și prin adăugarea propriilor lui idei.

Mai

devreme am spus cât este de frumos orașul acesta, dar el ar fi și

mai frumos dacă pe străzile lui ar merge copiii lui Dumnezeu cu mâinile ridicate și lăudându-L pe Dumnezeu pentru casa lor și pentru celelalte lucruri. Nu ar fi orașul Phoenix grădina centrală a pământului? Dar în loc de aceasta, ca în toate celelalte orașe, noi găsim minciună, înșelăciune, jocuri de noroc, fumat, beție, curvie, și așa mai departe, ceea ce este o duhoare înaintea lui Dumnezeu.

Deci,

ceea ce încearcă să realizeze omul devine o mizerie. El nu poate să se salveze singur, dar încearcă s-o facă prin educație.

Astfel, a urmat această cale ca să vadă dacă nu poate educa oamenii printr-o cunoștință salvatoare a lui Hristos, o cunoștință salvatoare pentru el, ceva care să se obțină prin educația lui.

Ieri

am citit un articol în revista „Life”. Cred că mulți dintre voi ați citit acest articol în care ei spun cum au pus multe elemente împreună încât aproape că au creat viață. Ei au spus că pot face aceasta, dar așa ceva este cu neputință. Viața este o creație, și numai Unul singur este Creatorul, iar Acela este Dumnezeu. Vedeți? Ei nu vor putea să creeze niciodată viață, dar încearcă s-o facă. Dacă ar reuși, mă întreb ce fel de specie ar fi aceea, fiindcă ar trebui să fie după inteligența unui om. Deci vedeți, omul nu poate face aceasta, nu este pentru el. El a greșit prin educație și a greșit prin știință. Omul știe că vine de undeva, dar vrea să-și găsească singur calea înapoi.

Și

Adam, primul om, a încercat să facă aceasta. După ce a aflat că a căzut în păcat, s-a folosit de propria sa inteligență ca să găsească drumul înapoi spre Dumnezeu, fără ispășire. El a încercat să-și găsească drumul înapoi spre Dumnezeu, fără nici o ispășire, fără ceva cu care să-și plătească păcatele.

După pedeapsa cu moartea dată de Dumnezeu, el a încercat să meargă înapoi fără o ispășire pentru moarte.

Oamenii

Încearcă și astăzi acest lucru; ei încearcă să facă o religie fără nici o ispășire. Adam și-a făcut o învelitoare din frunze de smochin, fără să aibă nici o vărsare de sânge pentru aceasta, iar Dumnezeu a refuzat-o. El a refuzat aceasta și o va refuza întotdeauna, pentru că fără vărsare de sânge nu poate fi iertare de păcat. El nu poate face aceasta pentru că pedeapsa păcatului este moartea, de aceea trebuie să moară ceva ca să plătească acea pedeapsă; este nevoie de un Înlocuitor, pentru că altfel noi toți suntem în moarte. Când a păcătuit, omul și-a dat seama că are nevoie de ceva de care să se țină, de ceva pe care să poată pune mâna și să zică: „Aceasta este. Îl am. Știu că este aceasta.” Astfel, ca să se poată ține de ceva, Adam și-a făcut niște învelitori din frunze de smochin și a acoperit cu ele goliciunea lui și a soției sale, dar a aflat că ceea ce ținea în mână nu funcționa. Dacă am avea timp, am putea vedea mulți oameni care au făcut aceasta, dar ne vom opri doar la doi sau trei dintre ei.

Să-l

luăm mai întâi pe Nimrod, care a gândit la fel ca Adam. După potop, el a fost conștient de faptul că există un Dumnezeu care îi judecă pe cei răi. El a știut că păcatul era cel care l-a determinat pe Dumnezeu să distrugă lumea, și pentru că știa că Dumnezeu va face din nou aceasta, a încercat să facă ceva, a zidit un turn, astfel încât oamenii să poată fugi în ceruri și să trăiască acolo în cazul în care pământul ar fi devenit de nelocuit; iar după aceea, ar fi putut să coboare din nou pe pământ, să păcătuiască din nou, și apoi să se refugieze iarăși în cer.

Aceasta

a fost tot timpul ideea oamenilor de-a lungul timpului: că pot păcătui și că pot trăi în același timp pe pământ și în ceruri, dar nu este adevărat. Tu nu poți face aceasta. Isus a spus că tu nu poți să-L slujești în același timp și pe Dumnezeu și pe Mamona. Acesta este motivul pentru care noi credem în seara aceasta într-o abținere totală de la păcat, în separarea și moartea față de el. Nu vă jucați cu păcatul pentru că el este otravă, este moarte! Nu îl tolerați, și nu aveți deloc de-a face cu el! Nu vă apropiați prea mult de el ca să vedeți dacă puteți păcătui, ci stați cât mai departe! Stați departe de tot ce pare păcat și nu aveți deloc de-a face cu el!

Astfel,

Nimrod cu mintea lui măiastră a încercat să facă aceasta. Dacă urmăriți genealogia lui Cain, toți urmașii lui au devenit oameni de știință, oameni vestiți, lucrători în metale, în lemn și așa mai departe. Ei au fost partea intelectuală, în timp ce urmașii lui Set au fost țărani, păstori, oameni simpli.

La

fel este și astăzi. Cei care depind de lucrurile materiale, făcute de om, de lucrurile pe care pot să pună mâna și să spună: Aceasta este; aceasta este," de ceva ce au realizat ei, sunt de regulă cei care încearcă să scape de sângele ispășirii care poate să-i aducă înapoi pe calea corectă.

După

ce Nimrod a început să lucreze la turnul lui, Dumnezeu stătea în ceruri și râdea de el. Când a ajuns aproape de finalizarea lucrării, vreau să observați că l-a lăsat până când a ajuns aproape de terminarea a ceea ce începuse, dintr-o dată Dumnezeu a răsturnat totul și lucrarea lui a fost ruptă în bucăți, s-a ales praful de ea. Și așa cum învelitoarea de frunze a lui Adam

s-a dus în țărână, așa s-a dus în țărână și turnul lui Nimrod.

Apoi

a venit altul, împăratul Nebucadnețar, care a vrut să construiască un oraș. Dacă observați, uneori duhurile care intră în om sunt foarte apropiate. Va veni o zi, și este foarte aproape, când Biserica lui Hristos va trebui să fie foarte duhovnicească, deoarece Isus a spus că cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Vrajmașul este foarte viclean.

Acum

priviți-l pe Nebucadnețar. El a construit un oraș care era imitația perfectă a Raiului: râul Eufrat curgea pe lângă tron, întocmai ca râul Vieții care iese din tronul lui Dumnezeu, având grădini suspendate și toate aceste lucruri. Noi știm că Avraam era în căutarea aceluia oraș al cărui Meșter și Ziditor era Dumnezeu. Dacă nu ai o gândire duhovnicească, Satana poate să te orbească cu aceste lucruri care arată aproape ca lucrurile reale, dar nu sunt reale. Dacă un lucru este făcut de mâna omului, nu este bun, dar dacă este răscumpărat prin sânge de Dumnezeu, este adevărat. Așa este, este cel adevărat, cel real.

Nebucadnețar

a zidit acel oraș mare și a ridicat și un chip, chemându-i pe oameni să se închine la el. Dar în mijlocul acelor lucruri, într-o zi a apărut un scris supranatural pe perete, într-o limbă pe care nimeni nu o putea interpreta, în afară de un profet umplut cu Duhul Sfânt, care se afla printre ei. Apoi acea împărăție s-a făcut praf, întocmai ca turnul lui Nimrod și învelitoarea lui Adam, pentru că a fost ceva ce omul a obținut prin propriile sale puteri. A fost ceva prin care a vrut să arate că se poate salva singur.

Tu

nu poți să te salvezi pe tine însuși. Calea este deja făcută, iar tu nu poți face nimic ca să te poți salva singur.

Noi

putem aduce multe alte lucruri mărețe care s-au făcut. Astfel, după primul război mondial, Franța a vrut să construiască o linie de apărare, numită „Linia Maginot”. Astfel, și-au îndreptat toate armele spre Germania și și-au zis: „Dacă germanii vor încerca să vină pe aici, le vom putea ține piept pentru că avem o linie de apărare care poate să-i oprească.” Și ca să vă arăt că schemele oamenilor nu țin, germanii i-au întrecut în înțelepciune. Francezii s-au așezat în spatele acestei linii și și-au zis: „Putem să mâncăm, să bem, să dansăm, să trăim în curvie și păcat, putem face tot ce vrem pentru că suntem apărați. Ne-am construit ceva care ne va apăra.” Dar germanii au ocolit linia franceză de apărare și i-au cucerit în câteva zile. Vedeți?

La

rândul lor, germanii au construit linia Siegfried, gândindu-se: „Dacă vor veni vreodată yancheii împotriva noastră, vom fi bine în spatele acestor fortificații de beton.” Și ce s-a întâmplat? Yancheii au venit cu distrugătoare de buncăre și i-au făcut bucăți, așa că linia a căzut.

Nu

demult, Statele Unite au crezut că pot construi un vapor cum nici un alt constructor de vapoare nu ar putea construi. Ei l-au numit „Titanic”, dar într-o noapte, pe când mergea peste ocean cu toate motoarele pornite, iar orchestra cânta muzică jazz de răsunat pe puntea, dintr-o dată muzica s-a schimbat în „Lângă Dumnezeuul meu, mai aproape.” De ce? Pentru că a fost lovit de un ghețar care a făcut o gaură imensă, i-a distrus motoarele și vaporul s-a

dus la fundul oceanului. De ce? Pentru că Dumnezeu i-a arătat acestei lumi, cu mâinile Lui puternice, că ceea ce face ea nu poate să dăinuiască; că omul nu poate realiza nimic de unul singur.

Acum

este o mare ceartă cu privire la armele nucleare, iar noi cheltuim milioane de dolari încercând să trimitem un om pe lună. Dar ce va realiza acel om dacă ajunge pe lună? La ce ne folosește? Cum am spus și aseară, eu nu sunt îngrijorat cum să merg pe lună, fiindcă vreau să ajung în ceruri. Luna nu este destul de departe pentru mine.

Apoi

vin rușii și spun: „Oh, noi am trimis primul om în spațiu!” Eu nu sunt de aceeași părere cu ei. Omul acela s-a dus în spațiu acum doi ani, dar noi avem de două mii de ani Unul în spațiu, și El ne construiește acolo o casă la care să venim. Dar realizările omului, ceea ce a reușit să facă el, de unul singur, nu vor rezista.

Noi

am încercat să educăm oameni ca să obținem ce numim noi „o clasă de oameni mai bună, mai educată.” Bisericele au trimis predicatorii la școli, unde au primit educație ca să aibă o vorbire corectă, au învățat să țină un discurs și și-au îmbunătățit gramatica. Așa ne umplem noi biserica.

Eu

nu cred că există o clasă de oameni mai bună decât oamenii lui Dumnezeu. Vedeți? Când a fost aici, Isus nu s-a ocupat de o clasă înaltă de oameni, ci s-a dus la pescari, la cei simpli, needucați și ignoranți. Pe aceștia i-a ales El. Dacă L-ați înțelege pe Dumnezeu, ați vedea că El ia ceva ce este un nimic și face din el

ceva. Aceasta dovedește că El este Dumnezeu și că nu este nimic cu care poți să te lauzi tu.

Noi

am încercat aceasta cu denominațiunile. Astfel, am crezut că ar fi bine ca denominațiunea noastră să crească, dar ce am făcut prin aceasta? Ne-am separat de alții și am început să tragem de denominațiune, nelăsând destulă plapumă ca să-i țină cald și celuilalt frate. Dar când am făcut aceasta, am adus printre noi ceva ce nu trebuia să se întâmple, apoi am constatat că lucrul acesta nu funcționează cum trebuie.

Intelectul

nostru vorbește, ceea ce nu este rău, dar nu aceasta contează înaintea lui Dumnezeu, ci ceea ce contează este Duhul Sfânt. Dumnezeu nu a poruncit un astfel de lucru, ci a poruncit și a însărcinat biserica să meargă și să predice Evanghelia. Dar Evanghelia nu este intelectuală; Ea nu a venit numai prin Cuvânt, ci și prin putere și demonstrație, prin manifestări ale Duhului Sfânt. Aceasta este ceea ce a adus Evanghelia.

Nu

demult, un grup al Evangheliei depline a organizat o întâlnire în Chicago. Pentru aceasta, s-au dus la o școală biblică renumită și au ales un vorbitor intelectual. Întâlnirea a fost anunțată în tot orașul și l-au anunțat și pe vorbitor, pe predicatorul de la școala aceea mare, iar după nume i-au pus toate titlurile, crezând că aceasta o să-i impresioneze pe oameni. Lumea s-a adunat să-l audă, apoi el s-a suit pe platformă cu un costum și o cămașă scrobită și cu discursul sub braț, și a început să vorbească.

Discursul

lui a fost superb, nimeni n-a putut spune nimic împotriva lui,

fiindcă era pur și simplu perfect. Gramatica a fost exactă, și mișcările de la amvon perfecte. Nu s-a încurcat, nu s-a bâlbâit și nici nu a salivat în timpul discursului, cum facem mulți dintre noi.

El

și-a zis în sine: „Voi merge sus și le voi arăta ce înseamnă să fii cu adevărat un predicator.” El s-a dus acolo cu pieptul scos în afară și și-a început discursul, dar curând și-a dat seama că nu se potrivea cu acel fel de mulțime, deoarece discursul lui le-a trecut peste capete. Avea atâtea cuvinte mari și umflate, încât ei nu l-au înțeles, așa că, după ce a văzut că era greșit, și-a adunat discursul și l-a pus sub braț. Umerii și capul i-au căzut, genunchii i s-au bătut unul de altul, spatele i s-a încovoiat și a coborât de la amvon umilit și supărat.

Acolo

în spate era un bărbat sfânt care a privit în jur, apoi l-a atins pe vecinul său și i-a zis: „Dacă se ridică și mergea sus în felul în care a coborât, putea să coboare în felul cum a urcat.”

Așa

este. Omul trebuie să fie conștient că nu știe nimic, și că trebuie să se umilească în fața lui Dumnezeu și să aștepte ca Duhul Sfânt să facă lucrarea. Aceasta este. Omul nu poate face nimic prin intelectul său, ci trebuie să depindă total de Dumnezeu.

Când

omul face aceasta, în ceea ce privește marea cauză a răscumpărării, atenția se îndreaptă spre realizarea unui om, dar Dumnezeu este Cel care a făcut totul posibil. El a făcut-o, și a făcut-o atât de simplu: prin credință. Încă de la început

răscumpărarea a fost dată prin credință, iar astăzi este la fel: tu nu ești salvat prin lucrări, prin fapte bune, aderarea la o biserică sau prin educație; ci ești salvat numai prin credință, și aceasta datorită harului lui Dumnezeu. Tu ești salvat prin credință, prin faptul că crezi ceea ce a făcut Dumnezeu.

Dumnezeu

a desemnat un steag; El ți-a dat ceva de care poți să te ții, ca un simbol. În timpul războiului, acolo jos, în insule, când i-au învins pe japonezi, în Guam și în alte locuri, americanii au fugit spre cel mai înalt deal pe care l-au găsit și acolo au înfipt steagul american cu lacrimi în ochi și cu strigăte de bucurie. Vedeți? Era semnul că cuceriseră acel pământ. Acea a fost o mare realizare: să ridice acel steag și să spună că acel pământ este al nostru. Oh, ce privilegiu au avut soldații care au stat acolo, pe pământul pe care îl cuceriseră.

Și

vă spun: Dumnezeu i-a dat bisericii un Steag atunci când Isus a fost ridicat pe Calvar între cer și pământ. Acela era nimeni altul decât Dumnezeu Emanuel, al cărui Sânge curgea pe pământ. Acela a fost un steag ridicat pentru oameni, arătând că am biruit. Astfel, noi suntem mai mult decât biruitori, pentru că El a biruit pentru noi.

Noi

am văzut că Noe, un om al lui Dumnezeu, avea credință, iar Dumnezeu i-a dat un steag. Steagul lui a fost arca, iar Noe a construit-o prin credință, pentru că Dumnezeu i-a poruncit s-o construiască pentru salvarea oricui va intra în ea.

În

timp ce construia arca, Noe știa că lucra la un steag pe care i l-a

dat Dumnezeu să-l construiască. Tu să îți la tot ce-ți spune Dumnezeu să faci, pentru că este corect. Pentru Noe nu a contat câți batjocoritori au râs și au făcut haz de el, fiindcă a știut că-l are pe „Așa vorbește Domnul!”

Comparați-l

pe Noe cu Nimrod. Nimrod a avut propriile lui idei, în timp ce Noe a avut ideile lui Dumnezeu. Nimrod avea ceva pe care putea să pună mâna, dar și Noe avea ceva pe care putea să pună mâna: era un steag de care putea să se țină. Cu siguranță.

Acum

vom vorbi despre un alt bărbat, despre Moise. El a fost un singur om, deci cum a reușit să elibereze copiii lui Israel din robia Egiptului, după ce, atunci când a studiat înțelepciunea Egiptului și avea putere, a eșuat? Într-o zi, în timp ce era în pustie, Dumnezeu l-a întâlnit, sau el l-a întâlnit pe Dumnezeu, iar El i-a dat un steag, un toiag pe care trebuia să-l țină în mână. Ce lucru simplu! Dar el și-a făcut datoria. „*la acest toiag dinaintea ta.*” Era un steag pe care Moise îl ținea în mână și cu care mărșăluia înainte.

Eu

am studiat nu demult viața lui David Livingstone, după ce am stat la mormântul lui din Abbey. Mormântul lui din Abbey este mai vizitat decât oricare alt mormânt. Eu am auzit istoria lui, cum a mers la acei băștinași ca medic și creștin, dar nu a reușit să pătrundă între ei pentru că majoritatea erau sălbatici.

Atunci

s-a dus la căpetenia lor, iar acea căpetenie i-a zis: „Dacă bei sângele legământului cu mine, vei fi unul dintre noi.” Astfel,

au turnat niște vin într-o cupă, apoi și-au tăiat venele unul la altul, și și-au ținut mâinile deasupra paharului ca să poată curge sânge în el. Ei au amestecat vinul cu sângele, apoi Livingstone a băut jumătate, iar căpetenia a băut jumătatea cealaltă. După ce au băut, ei și-au dat unul celuilalt un simbol că erau frați. Căpetenia a cerut haina doctorului Livingstone, iar acesta și-a dat-o jos și a dat-o căpeteniei. La rândul lui, Livingstone i-a cerut căpeteniei să-i dea sulița sacră, deoarece atunci când avea să meargă prin junglă și ar fi fost atacat de băștinași, el ar fi ridicat sulița sacră și toți ar fi căzut cu fețele la pământ, și aproape că l-ar fi cinstit ca Dumnezeu, pentru că toți știau de unde provenea sulița aceea.

Oamenii

din ziua de astăzi nu pot vedea marele Steag pe care ni l-a dat Dumnezeu. Tu zici: „Frate Branham, tu ai putere. Aș vrea s-o am și eu.” Noi nu avem putere, noi avem autoritate. Nu este putere, este autoritate. Hristos are puterea, iar noi avem autoritatea. Amin. Este o mare diferență. El este Cel care a biruit; a biruit și ne-a dat autoritatea. El are puterea, iar noi avem autoritatea, întocmai ca un ambasador care merge în altă țară.

Aș

vrea să fiu mai explicit. Dacă mergeți la una din intersecțiile din Phoenix pe la ora cinci după-amiaza, veți găsi un polițist care stă acolo. Acolo sunt mașini care trec cu patruzeci sau cincizeci de mile pe oră (64-80 Km). Ei bine, polițistul acela mic, poate nu are nici un metru și jumătate înălțime și nici putere să oprească una din acele mașini, pentru că ele pot avea și trei sute de cai putere. Ele ar putea să-l zdrobească pe loc și apoi să plece, dar lăsați-l să-și ridice mâna și să fluiera o dată. Vedeți? El nu are putere, dar are autoritate. Așa este. Frânele vor fluiera și roțile vor scârțâi și toate se vor opri, pentru că el a ridicat mâna și are autoritate.

Când

un bărbat sau o femeie se îmbracă în toată armura lui Dumnezeu, nu este putere, ci este autoritate de sus, iar atunci diavolii vor urla și frânele vor scârțâi, chiar moartea însăși va tremura și mormintele se vor deschide la autoritatea pe care Isus Hristos i-a dat-o bisericii Sale. Toți oamenii știu aceasta: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Ridică autoritatea, steagul! Mâna lui cu mănușa albă pe ea se ridică și fiecare mașină se oprește. Poate nu are destulă putere nici ca să oprească o bicicletă, dar are autoritatea să oprească orice trece pe acea stradă. De ce? Pentru că toată legea circulației din Phoenix este în spatele lui.

Noi

suntem morți cu Hristos și în același timp suntem înviați împreună cu Hristos, pentru că trupul merge acolo unde este capul. El este Capul, iar noi suntem trupul, de aceea nu în viitor, ci acum, stăm împreună în locurile cerești în Isus Hristos, cu fiecare putere a diavolului biruită și sub picioarele Lui. Autoritatea este steagul. Mâna care se ridică este cea care contează.

Moise

s-a dus în Egipt, iar acolo erau ape mari, dar ce s-a întâmplat când el a ridicat steagul? S-au transformat în sânge. Apoi a ridicat steagul deasupra pământului și a adus broaște, lăcuste, păduchi, soarele a refuzat să mai strălucească și moartea a lovit țara. De ce? Pentru că el a ridicat steagul judecății lui Dumnezeu.

Când

tu ridici steagul judecății lui Dumnezeu, ca și credincios în Hristos, cu o viață crucificată față de tine și ideile tale proprii, și ai în tine Cuvântul Lui viu, fiecare diavol trebuie să

scârțâie, pentru că Îl reprezintă pe Hristos. Vedeți? El este Cel care a murit și tot El a ridicat steagul.

Moise

arăta ca un pitic cu toiagul acela, dar toiagul era steagul lui Dumnezeu pentru Egipt, toiagul judecății; și a adus judecată. Întotdeauna după ce L-ai acceptat, Dumnezeu dă ceva la care poți să te uiți, ceva pe care poți pune mâna, ceva ce poți dovedi, ceva real și adevărat.

Petru

a spus că Dumnezeu poate lua orice națiune, pe oricine crede în El. Magii, acei oameni înțelepți se uitau după steaua care răsărise din Iacov și au primit un steag. Astfel, când Isus S-a născut în Betleemul din Iudeea, acei înțelepți au venit din India, fiind călăuziți de o stea. Aceasta era un steag, o dovadă, o dovadă supranaturală.

Aș

vrea să vezi și tu aceasta, necredinciosule! Nu toată lumea poate să vadă. Nimeni nu a văzut steaua aceea în afară de cei trei oameni. Ea a trecut peste toate observatoarele, fiind o dovadă vie, un steag care i-a condus la Hristos. Nimeni n-a putut s-o vadă în afară de ei.

„Peste

puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” (Ioan 14.19). Isus Hristos, care este Același ieri, azi și în veci, este adevăratul Steag al lui Dumnezeu, dar necredinciosul nu Îl vede.

Isus

a mai spus: „Adevărat,
adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face și el lucrările
pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât
acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” (Ioan
14.12). Ce va fi? Va fi un semn, un steag. Odată, cineva i-a spus
Domnului Isus: „Poruncește
ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la
stânga Ta.” (Matei
20.21). Dar El i-a răspuns: „Nu
știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l
beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat
Eu?”
(v. 22). Același Duh Sfânt care a venit peste El fără măsură,
vine peste biserica Lui cu măsură. Da, este Același Duh Sfânt,
același Dumnezeu, același Steag.

Noi

suntem steagurile lui Dumnezeu pentru lume, de aceea mustru
întotdeauna biserica pentecostală și mă iau de ei și de felul
lor de a trăi. Din cauză că lăsăm ștacheta jos, lumea nu îl
poate vedea pe Hristos. Noi ne-am îndepărtat de aceasta.

Când

femeile noastre se îmbracă și se comportă ca restul lumii, când
bărbații noștri se duc și fac glume murdare, se poartă ca restul
lumii, se căsătoresc de patru sau de cinci ori, și așa mai
departe, lumea nu mai crede că ești real.

Lasă-mă

să-ți spun, frate, că atunci când ești mort și viața ta este
ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, ești pecetluit cu Duhul Sfânt,
iar Dumnezeu te ridică în locurile cerești și vei fi un steag
care arată că în tine are loc o lucrarea a lui Dumnezeu.

Isus

a spus în Marcu 16: „Acele
semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Ce fel de steag este acesta? Este cumva o cămașă umflată? Nu,
este umilintă. Plinătatea lui Dumnezeu în Isus Hristos, L-a făcut
să umble ca un țăran umil; L-a făcut să spele picioarele
ucenicilor Săi, și nu avut nici măcar un loc unde să-și așeze
capul.

Unii

dintre noi ne numim creștini, dar trebuie să mergem într-un loc
care este cel mai bun din țară și trebuie să avem garanți o
anumită sumă de bani, pentru că altfel nu vom merge acolo. Unii
păstori nu merg la o anumită biserică decât dacă este mare și
de clasă înaltă. Nouă ne trebuie o experiență diferită de cea
pe care a avut-o Pavel când a fost pe drumul Damascului. El a văzut
acel steag ridicat și a întrebat: „*Cine
ești, Tu, Doamne?*” Și Domnul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus.*”

Ceea

ce ne trebuie nouă în seara aceasta este un alt Stâlp de Foc care
să atârne deasupra bisericii, ca ochii orbi ai oamenilor să fie
deschiși ca să poată vedea. Isus, Steagul, încă trăiește și
domnește.

Dumnezeu

ne-a dat acest Steag veșnic. Amintiți-vă că toate steagurile
romane, cele ale lui Nimrod, steagurile babiloniene, au fost zdrobite
și distruse. Noi le cunoaștem numai din istorie. Eu am fost la
Roma, acolo unde Cezar a domnit peste toată lumea, dar ca să ajungi
la palatul lui, acum trebuie să sapi vreo douăzeci de picioare
(șase metri). Am fost și în Egipt, unde a trăit Faraon, dar acum
totul este dus și transformat în țărână.

Dar

frate, într-o zi, Dumnezeu a arborat un steag ridicându-L pe Isus Hristos din morți și trimițând Duhul Sfânt peste Biserica Lui.

„Cerul

și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.” (Matei 24.35). *„...Pe*

această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei

16.18). De ce? Pentru că Steagul Lui viu este în biserică:

Steagul, Infailibilul, dovada desăvârșită, Ceva pe care poți pune mâna, Ceva la care poți să privești.

Vedeți,

omul acesta, tânărul Williams, a stat aici pe platformă și a mărturisit cum s-au rugat tatăl și mama lui pentru el, și cum a văzut dintr-o dată un Steag. Ceva s-a întâmplat. El a spus „la revedere” vechii case de lut și a alergat pe Calea Lactee, după cum spunea fratele. Când oamenii pot vedea aceasta: *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”* (Ioan

12.32). *„Îmi*

veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Fapte

1.8). *„Iată*

semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18). Steagul.

Să

mai iau încă unul, ca s-o pecetluiesc: *„Prin*

aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” Vedeți?

Tu nu poți lua numai o parte din aceasta, ci trebuie să iei tot, și

nu poate fi pecetluit până când nu vine totul împreună. Așa este.

În vremurile străvechi pecetea era un obicei și era purtată pe un inel. Era o mare ofensă și se pedepsea cu închisoarea dacă cineva încerca să copieze acea pecete.

Și Dumnezeu are o Pecete, iar copierea ei se pedepsește cu moartea. Ascultați, luteranilor, metodiștilor, baptiștilor și pentecostalilor! Nu încercați s-o copiați! Stați liniștiți și Dumnezeu v-o va da, apoi veți fi un steag, un exemplu de creștinism și bărbăție sau feminitate. Pecetea Sfântului Duh, steagul lui Dumnezeu apăsă pe tine până când arăți, umbli și vorbești Evanghelia oriunde mergi. Atunci nu mai poate fi pus nici măcar un deget pe tine. Așa este.

Dumnezeu a realizat aceasta prin moartea, îngroparea și învierea lui Isus Hristos, prin spălarea în apa Cuvântului. Astăzi, noi suntem spălați și curățați prin sângele Lui; ni s-a dat acest mare privilegiu, și ne întrebăm ce a fost Isus înainte, dacă spunem că El este Același ieri, azi și în veci, același Steag.

Noi trebuie să aflăm ce fel de Steag a fost El pentru oamenii de atunci, ca să știm dacă a fost Steagul corect care trebuia să vină. Citind în Scriptură, vedem că El nu a spus niciodată că ar fi făcut ceva, ci scrie: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” (Ioan

5.19).

El

a făcut doar ce L-a văzut pe Tatăl făcând. Cu alte cuvinte, El a văzut în vedenie ce s-a întâmplat.

Într-o

zi, o femeie s-a atins de haina Lui, iar El S-a întors, S-a uitat la ea și i-a vorbit. Ea avusese o scurgere de sânge, dar i s-a oprit; credința ei a salvat-o.

Când

a vorbit cu femeia de la fântână, El i-a zis:

„Du-te
și adu-ți bărbatul.”

„Eu
nu am bărbat,” a răspuns femeia.

„Așa
este, pentru că ai avut cinci bărbați.”

Când

El a spus aceasta, femeia l-a zis: „Doamne, noi știm că trebuie să vină Mesia, Cel care se cheamă Hristosul, iar când va veni El, ne va spune aceste lucruri.” Vedeți?

Acolo

era Steagul și El a spus: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Oh, frate, când a auzit aceasta, femeia a uitat de găleata ei cu apă, fiindcă a găsit o fântână plină cu sânge scos din venele lui Emanuel. Ea a găsit Fântâna salvării, așa că a alergat în oraș. Vedeți? A alergat fericită și le-a spus oamenilor: „Veniți și vedeți pe Cine am găsit! Veniți să vedeți un Om care mi-a spus toate lucrurile pe care le-am făcut.”

Uitați-vă

la Andrei, despre care am predicat noaptea trecută. El a stat toată noaptea cu Isus, și de îndată ce a aflat că El era Martorul lui Dumnezeu, Mesia, a alergat la fratele lui și i-a zis: „Simone, vino și ajută-mă să înțeleg!” De îndată ce a venit înaintea Lui și Isus i-a spus cine era și cum se numea tatăl lui, Petru a știut că El era Mesia. La fel a făcut și Filip, și lista poate continua iar și iar. Steagul!

Isus

a spus în Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

Acum,

priviți: noi suntem trimiși! Ascultați-mă, prieteni! Acum le vorbesc oamenilor pentru care ne vom ruga. Fiți atenți! Tu ești un martor. Dacă ai fost salvat și știi ce este puterea lui Dumnezeu, înseamnă că ai atins acel Steag. Tu ai Ceva ce nu este ca turnul lui Nimrod. Acesta nu este o învelitoare de frunze de smochin, ca cea a lui Adam, ci este o promisiune a lui Dumnezeu, și *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* Este ceva pe care poți pune mâna. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”*

Este un drapel, un steag adevărat.

Dacă

printre noi este cineva care nu a acceptat încă acest Steag, care nu știe ce-i face pe acești oameni să plângă, să strige și să danseze, ce le face pe aceste femei să-și lase părul să crească, să înceteze să mai poarte acele haine indecente și murdare ca să arate sexy înaintea bărbaților și să facă toate aceste lucruri, va ști că acel duh vechi a plecat din ei. Tu poți fi curată ca un crin față de bărbatul tău, dar când vei veni în fața judecății, va trebui să răspunzi pentru curvie. Așa este, pentru că Isus a spus: „*Dar*

Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei

5.28). Dacă te îmbraci astfel și te arăți în fața bărbaților, ești vinovată chiar dacă nu te-a atins nici un bărbat. Când acel păcătos va răspunde pentru curvia lui, tu ești cea care a făcut-o cu el, prin felul cum te-ai prezentat în fața lui. Da, domnilor.

Frate

și soră, poate credeți că aceasta este o învățătură de modă veche. Nu demult, un predicator mi-a zis: „Așa îți vei ruina slujba, frate Branham.”

„Aceasta

nu este slujba mea, este a Lui. Este Cuvântul Lui și aceasta este ceea ce a spus El, iar eu Îl cred.” Da, domnilor.

Atunci

când vezi că una din acele femei se corectează în fața lui Dumnezeu și vine ca o sfântă, când o vezi că se poartă diferit, știi că acolo s-a produs o schimbare. Atunci, viața ei va fi diferită, schimbată, sfințenia va vorbi în toate lucrurile și ea va fi o doamnă.

Priviți-l

pe bețivul de pe stradă care se împleticește mergând de la bar la bar ca o muscă, mirosind a vomă de whisky, bere și alte băuturi. Lăsați-l să vină într-o zi la altar și să se apuce de acel Steag, și vă spun că el va fi un steag pentru Dumnezeu și un monument al puterii de mântuire a lui Isus Hristos. Da, domnule, el va fi cu siguranță.

Ieri,

în timp ce mă plimbam pe străzile Phoenix-ului, am văzut un băiat mic de culoare. El avea Biblia sub braț și o arăta la toată lumea care trecea pe acolo, dar nu-l lua nimeni în seamă. Eu i-am zis înșă: „Mulțumesc Domnului Dumnezeu. Strigă, frate! Du-te înainte și ridică-L pe Isus Hristos.”

Oh,

prieteni, dacă până în seara aceasta nu L-ați cunoscut încă, primiți-L acum! Faceți aceasta în timp ce ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Îmi pare rău că timpul trece așa de repede. Aș vrea să întreb dacă este vreun păcătos care nu-L cunoaște pe Hristos și care n-a acceptat niciodată acest Steag? Tu zici: „Stai puțin, frate Branham! Eu țin regula de aur.”

Frate,

dacă acest lucru ar fi suficient, n-ar mai fi trebuit să moară Hristos. Tu spui: „Frate Branham, eu am devenit membrul unei biserici foarte vestite.” Este în ordine, fratele meu, eu apreciez aceasta. Apreciez faptul că ții regula de aur, că respecti cele zece porunci, dar dacă regula de aur, aderarea la o biserică sau orice alt lucru ca acestea v-ar fi salvat, atunci Isus a murit degeaba. El a spus în Ioan 3.3: *„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*

Viața

este ca o frunză ce atârnă pe un copac. După o vreme, viața lasă frunza și merge înapoi în rădăcină. Frunza cade, iar viața este îngropată în rădăcini până când trece iarna. Primăvara, ea aduce o altă viață, o altă frunză.

La

fel este și viața unui creștin care se află în Pomul Vieții. Vechea carcasă de aici ar putea să cadă, este adevărat, dar viața merge înapoi la Dumnezeu care a dat-o. Vedeți? Dacă Dumnezeu ți-a dat Viața și ești născut din nou, atunci numai o singură viață poate să trăiască, iar aceea este Viața lui Dumnezeu în tine. Dacă în tine este Viața aceea, atunci ea va merge de unde a venit, înapoi la Dumnezeu, ca să vină înapoi în Mileniul măreț, ca o nouă frunză, o nouă Viață, un nou trup care nu va mai dispărea sau cădea vreodată.

Anotimpurile

noastre arată că Dumnezeu este cu noi, că El este aici. El conduce natura, iar dacă tu nu ai primit niciodată acea Viață, atunci când acea frunză mică va cădea, această mică frunză care este pe pământ, nu se va mai ridica niciodată. Dacă nu ești născut din nou și nu ai primit Steagul în inima ta, acea dovadă, Duhul Sfânt, nu ceva imaginar, nu te vei mai ridica niciodată.

Aseară

am vorbit undeva și am spus: „Ce s-ar fi întâmplat dacă ucenicii ar fi așteptat numai nouă zile, apoi ar fi zis: „Noi acceptăm prin credință că am primit Duhul Sfânt,” și ar fi mers mai departe? Ei nu L-ar fi primit niciodată. Vedeți? Dar au stat acolo până când au știut că s-a întâmplat ceva, ceva pe care au putut să pună mâna și să zică: „Aceasta este,” întocmai cum a spus Noe, sau Moise când a avut toiagul în mână: „Aceasta este.”

„Cum
îl vei cuceri, Moise?”

„Cu
toiagul acesta. Așa îl voi cuceri.”

Eu
am biruit prin Isus Hristos, cu Duhul Sfânt, pentru că El a biruit
pentru mine, iar acum viața mea este moartă și ascunsă în El,
pecetluită cu Duhul Sfânt. Este acolo. Prietene păcătos, dacă
n-ai avut această experiență, nu vrei să vii în seara aceasta,
în timp ce ne plecăm capetele pentru un moment?

Tată
ceresc, încredințez audiența în mâna Ta. S-ar putea ca aici să
fie o persoană nemântuită, care nu va mai întâlni niciodată
ocazia aceasta. Noi tocmai am aflat, nu demult, că fratele Tommy
Hicks, un slujitor al Tău, a plâns și a implorat milă pentru
fratele său. Cu câteva săptămâni în urmă, i-a scris chiar și
o scrisoare în care l-a rugat: „Frate, primește-l pe Hristos!”

Dar
el câștiga atât de mulți bani încât și-a cumpărat o casă de
o sută de mii de dolari, un Cadillac nou și nu avea timp pentru așa
ceva. „Am s-o fac mai târziu, Tommy,” spunea el, dar acum este
prea târziu, fiindcă a fost ucis în Mexico. O, Dumnezeule, ai
milă! Lasă-i pe oameni să înțeleagă că nu mai este cale înapoi
și că nu mai pot încerca încă o dată; aceasta este singura
șansă, iar moartea nu schimbă sufletul, ci doar locul în care va
locui.

Tată,

dacă aici este vreun suflet care știe că este format din trup, suflet și duh, că înăuntrul acestei pulpe este un suflet și înăuntrul sufletului este un duh care îl controlează, fă să știe că dacă acest duh nu este Duhul lui Dumnezeu, atunci când trupul acesta va cădea, nu se va mai putea ridica niciodată. Dar, Dumnezeule, îngăduie ca ei să Te primească acum și să prindă acest Steag minunat al Duhului Sfânt în inimile lor, ca să fie salvați în seara aceasta.

În

timp ce avem capetele plecate, dacă este cineva care dorește să fie amintit, ridicăți mâinile și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate predicator!” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Minunat. Altcineva? Nu vă rușinați, ci continuați să vă rugați, toți creștinii.

Toți

acești oameni își ridică mâinile. Dumnezeu să te binecuvânteze, micuță doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Altcineva? Spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham, fiindcă cred. Nu știu cum, dar cred.” Dumnezeu să te binecuvânteze și acolo. Așa este bine.

Acești

oameni și-au ridicat mâinile pentru că cred. Altarul este plin de copii; ei sunt peste tot. Tu nu trebuie să ai un altar, pentru că inima ta este altarul. Inima ta este locul în care vine Dumnezeu.

Nu

demult, am citit cartea istorică a lui Broadbent, „Biserica pelerinilor, părinții niceeni,” iar acolo scria că în biserica primară ei nu au avut nici un fel de altar sau ornament. Ei aveau

numai o clădire simplă și veche, unde stăteau pe o podea de piatră, iar după ce vreun om al lui Dumnezeu avea un mesaj, ridicau mâinile. Ei își ridicau mâinile și îl laudau pe Dumnezeu, pentru că se simțeau bine după baia Duhului Sfânt. Aceea a fost biserica primară din zilele lui Irineu, Martin și așa mai departe, imediat după moartea Domnului Isus, când biserica înainta, chiar înainte să meargă în catolicism.

Tu,
de aici, fă-ți inima altar și spune: „Vino înăuntru, Doamne Isuse.” Mă voi ruga pentru voi.

Doamne
Isuse, m-am grăbit și am aruncat cuvintele repede, iar acum așteptăm să vedem ce vei face Tu în rândul de rugăciune. S-au ridicat cel puțin douăsprezece mâini, de la tineri la bătrâni, fiindcă așteaptă să Te cunoască pe Tine și să primească Viața veșnică. Îngăduie ca aceasta să devină chiar acum realitate pentru ei. Împlinește aceasta, Doamne. Îngăduie ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să se îmbăieze în sufletele lor și fă-i fapte noi în Hristos.

Tată,
Te rog să Te arăți vizibil în rândul de rugăciune, în fața audienței din seara aceasta, în timp ce vindeci bolnavii, astfel ca atunci când vor pleca de aici, să poată spune ca cei doi de pe drumul Emausului: „Nu ne ardea inima în noi?” pentru că ei au văzut ceva ce s-a întâmplat real.

Cei
doi frați de pe drumul Emausului, Cleopa și prietenul lui, au mers toată ziua cu El și au vorbit cu El, însă nu au știut cine era. Dar când a făcut ceva ce mai făcuse și înainte de crucificarea

și înmormântarea Sa, ei au știut că era El și că fusese ridicat din morți. Tată, vei face aceasta și pentru noi, în seara aceasta? Te rugăm să împlinești aceasta.

Te rugăm să iei aceste suflete scumpe și să le dai Viață veșnică. Îngăduie ca dacă n-au fost botezate niciodată, să își găsească drumul spre o biserică și să fie botezate în Numele Domnului. Apoi, umple-le cu Duhul Sfânt, astfel încât să ne putem întâlni într-o zi pe un Tărâm mai bun, unde adunarea din seara aceasta va fi adunată în fața judecății. Noi lăsăm aceasta în mâna Ta, în Numele lui Isus. Amin.

Eu
Îl iubesc, eu Îl iubesc.

Acum,
după mesajul acesta tăios, haideți să-l aducem slavă.

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
mi-a răscumpărat salvarea

Pe
lemnul din Golgota.

Nu
iubești aceasta? Voi, care ați fost metodiști, ridicați mâinile!

Bapțiști, prezbiterieni, catolici... toți care ați fost născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, ridicați mâinile. Haideți să cântăm din nou, din toată inima. Soră, dă-ne tonul. Nu iubiți aceasta?

Când

veți ajunge în rai, în acea Casă mare, când veți privi în jos, veți vedea casa mea și mă veți auzi cântând, veți ști că am ajuns Acasă. Amin. Eu iubesc aceasta.

Să

cântăm cu toții împreună. Fii tu însuși! Eu iubesc cântările pentecostale bune, voi nu? Mie nu-mi plac vocile antrenate peste măsură, știți voi, cele care scârțâie și își țin respirația până când se albăstresc la față și încearcă să facă spectacol. Mie îmi place cântarea adevărată, liberă și bună. Acum, cu toții împreună cu acest cor micuț. Cu toții împreună:

Eu

Îl iubesc (să închidem ochii), eu Îl iubesc,

Pentru

că El m-a iubit întâi,

Și

mi-a cumpărat salvarea

Pe

lemnul din Golgota.

Acum,

în timp ce cântăm din nou, haideți să ne întoarcem și să dăm mâna cu cineva de alături, din față și din spate. Voi toți, străini și călători prin această lume, catolicilor, dați mâna cu protestanții; protestanților, dați mâna cu metodiștii; metodiștilor, dați mâna cu bapțiștii; Biserica lui Dumnezeu dați mâna cu Adunarea lui Dumnezeu; Adunarea lui Dumnezeu, dați mâna cu unitarieni.

El

mi-a răscumpărat salvarea

Pe

lemnul de pe Calvar.

Acum,

cu mâinile ridicate spre El:

Eu

Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru

că El m-a iubit întâi,

Și

mi-a cumpărat salvarea

Pe

lemnul din Golgota.

Să

ne plecăm capetele în umilință și să fredonăm.

Tată,

ne mărturisim păcatele în timp ce Cuvântul se coase încă pe inimile oamenilor, acel Steag. Mulți dintre ei au învățat aceasta cu mult timp în urmă. Plimbă-Te printre noi, Tată. Tu i-ai salvat pe cei pierduți, iar acum Te rugăm să-i vindeci pe cei bolnavi. Descoperă-le că Cuvântul nu se întoarce niciodată la Tine fără rod, ci va împlini întotdeauna ceea ce este promis.

Cei

care aveți numere de rugăciune, începând cu numărul unu, stați de-a lungul altarului, aici. Ca să nu fie nici o confuzie, așteptați să vă chem câte unul. Cine are numărul unu? Soră, continuă să cânti. Cine are numărul unu? Aici. Numărul doi? Numărul trei? Numărul patru? Numărul cinci? Numărul șase, numărul șapte? Haideți și stați aici.

Eu

Îl iubesc. Stați liniștiți, în rugăciune.

(8,

9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18).

Și

mi-a răscumpărat salvarea

Pe

lemnul de la Calvar.

Acum
toți ceilalți care au numere de rugăciune.

El
m-a iubit întâi

Și
mi-a răscumpărat salvarea

Pe
lemnul de pe Calvar.

Nu
este El minunat?

Eu
Îl iubesc, eu Îl iubesc, (Auziți aceasta? Sună ca imnurile
îngerilor).

Pentru
că El m-a iubit întâi

Și
mi-a răscumpărat salvarea

Pe
lemnul de pe Calvar.

Nu
sună frumos?

Nu
auziți cum clopotele sună acum?

Nu
auziți îngerii cum cântă?

Aceasta
este gloria bucuriei, aleluia,

Acolo,
departe, pentru totdeauna,

Dincolo
de Râul strălucitor,

Când
ei vor bate acele clopote de aur

Pentru
mine și pentru tine.

Eu
nu pot să stau departe de aceasta. Îmi amintesc când a murit mama
fiului meu, Billy. La câteva ore după ea, a murit și sora lui mai
mică. Eu le-am pus împreună, apoi le-am dus sus pe deal și le-am
îngropat acolo. Mergeam și stăteam acolo singur și de fiecare

dată venea un porumbel care găngurea. Eu am crezut sincer că putea fi sufletul lor nemuritor care venea înapoi să-mi vorbească. Aveam inima atât de zdrobită, dar parcă venea Ceva care îmi șoptea dintre acei pini:

Dincolo
de Rău este un Tărâm

Unde
este pentru totdeauna bine,

Iar
noi putem să ajungem la acel Țărâm, prin credință

Noi
vom câștiga acele arcade una câte una

Și
vom locui împreună cu cei nemuritori

(Nu
va fi măreț când ei vor face aceasta?)

Când
ei vor suna acele clopote de aur

Pentru
mine și pentru tine.

Prieteni,

în ce privește vindecarea divină, nu există nici un om care să te poată vindeca, așa cum nu există nici un om care să te poată salva, pentru că vindecarea și salvarea aparțin trecutului. Când Isus Hristos a murit pe Calvar, El a fost rănit pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui am fost vindecați. Este un lucru făcut, terminat. Astfel, singurul lucru pe care trebuie să-l faci tu ca să primești vindecarea sau salvarea ta, este să accepți ce a făcut Hristos pentru tine. Așa cum am spus și aseară, haideți să privim puțin la Dumnezeu, acolo, înapoi în veșnicie, când o sută de bilioane de sori arătau negri în fața strălucirii Lui și când îngerii arătau murdari înaintea Lui. Acesta este Iahveh. Apoi, El a devenit un Copil mic, născut într-o iesle. Și același Iahveh este în seara aceasta aici. Prin sângele și harul Său, El își curăță Biserica și ne pune în poziția cerută de El ca să primim toate binecuvântările pentru care a plătit ca să le avem.

Aici

se află un rând de rugăciune, și din câte știi nu l-am văzut în viața mea pe vreunul dintre ei. Mulți dintre voi ați fost înainte în adunările mele și știți ce înseamnă discernământul. Știți cu toții, nu-i așa? Eu am avut aceasta de multe ori; este un dar.

Aceasta

nu face ca Duhul Sfânt din mine să fie mai mare decât în oricare din voi, fiindcă este numai un dar prin care lucrează Duhul Sfânt. Vedeți? Nu contează dacă ești doar o gospodină, un băiețel sau un bețiv care tocmai a fost salvat și umplut cu Duhul Sfânt; el are același Duh Sfânt ca noi toți. Da. Dumnezeu dă daruri care lucrează împreună prin acest Duh Sfânt. Aceasta este o confirmare care ridică un Steag. Pe cine? Pe predicator? Nu, Îl ridică pe Hristos.

Eu

nu știu ce s-a întâmplat, dar încă de când eram doar un băiețel, voi îmi cunoașteți povestea, m-am rugat pentru oameni. Eu nu fac nimic altceva decât mă rog și-mi pun mâinile peste ei, și se fac bine. Vedeți? Cum pot face aceasta? Nu numai eu mă rog, ci și ceilalți. Toți se roagă, iar eu cred. Aceasta este tot ce știu să fac.

Eu

nu am nici o educație, însă Dumnezeu mi-a dat un dar mic cu care să lucrez. Când a fost aici pe pământ, Isus a spus că și noi vom face lucrările pe care le-a făcut El. Dacă este așa, și El a fost Steagul Lui Dumnezeu făcând aceasta: spunându-i lui Natanael unde era; spunându-i femeii despre scurgerea ei de sânge; spunându-i lui Petru de moneda de aur din gura peștelui; spunându-i acelei femei că trăiește în curvie și așa mai departe, acesta este cu adevărat confirmarea că El a fost Mesia.

Priviți-l

pe acel iudeu de încredere, pe Natanael. El era un om școlat, un credincios adevărat, dar nu putea crede ce a auzit despre Isus. Dar când El i-a zis:

*„Iată
cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug,”*
I-a răspuns mirat: *„Rabi,
de unde mă cunoști?”*

*„Te-am
văzut înainte să te cheme Filip.”*

„Rabi,

Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.”

Femeia
de la fântână l-a zis:

„Nu
am bărbat.”

„Bine
zici că n-ai bărbat, pentru că ai avut cinci.”

Atunci
ea l-a zis: „Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va
spune aceste lucruri. Dar Tu cine ești?”

„Eu
sunt Acela,” a răspuns El. Noi știm că El este Steagul, iar dacă
Isus Hristos este Același Steag ieri, azi și în veci, înseamnă
că dacă poate să ajungă la inima omului, va face același lucru.
Este adevărat?

Eu
nu o cunosc pe doamna aceasta de aici. Nu o cunosc și nu am mai
văzut-o niciodată. Suntem străini unul pentru celălalt, nu-i așa?
Așa este. Dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, mă
vei crede? Atunci vei ști dacă este adevărat sau nu, așa-i? Și
vei accepta vindecarea? Problema ta este spatele tău. Acum s-a
terminat, ești vindecată. Du-te. Dumnezeu să te binecuvânteze.
Du-te și crede.

Tu

crezi din toată inima? Crede și nu te îndoii. Crede! Vezi cât este de ușor? Să ne rugăm. El vă cunoaște pe fiecare dintre voi și știe care este problema cu fiecare. Credeți aceasta, nu-i așa? Știți că este adevărat.

Doamnă,

dacă nu ți-aș spune nimic, ci doar m-aș ruga și mi-aș pune mâinile peste tine, ai crede că vei fi vindecată? Crezi? bine. Plecați-vă capetele pentru un moment. Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora mea. Fă ca ea să plece eliberată. Noi vedem Steagul ridicat și știm că El ne va atrage pe toți. Îmi pun mâinile peste sora mea în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei. Amin. Nu te îndoii, ci crede din toată inima.

Dacă

nu ți-aș spune nimic, ai crede? Dar dacă ți-aș spune, te-ar ajuta? Tu ai probleme cu inima.

Te-ar

ajuta dacă ți-aș spune ce este cu tine? Tu nu știi dacă te va ajuta sau nu. Ei bine mă voi ruga pentru tine. Tată ceresc, Te rog s-o ajuți pe femeia aceasta. Dă-i credință și putere în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede din toată inima.

Ce

crezi, soră? Eu sunt un străin pentru tine, dar dacă Isus Hristos mi-ar spune... Mă cunoști? M-ai văzut când am venit pentru prima dată aici. Aceasta este bine, dar eu nu te cunosc. Prima dată? Aceasta a fost acum cincisprezece ani. Oh, a fost demult, iar de atunci s-au întâmplat multe lucruri. Trebuia să fii operată, dar dacă Îl crezi pe Hristos, tumoarea te va părăsi și nu va mai trebui să fii operată. Crezi aceasta? Atunci du-te și crede.

Ce

mai faci? Crezi că El te va vindeca dacă Îl voi ruga pe Dumnezeu? Tată ceresc, Te rog s-o vindeci și s-o faci bine, fiindcă îmi pun mâinile peste ea în Numele lui Isus. Amin. Crede din toată inima. Ei bine, vino în față, soră. Vedeți, eu nu pot să-i vindec pe oameni, dar nici Dumnezeu nu-i poate vindeca dacă ei nu cred că Hristos a făcut deja aceasta. În seara aceasta, eu am predicat despre Ceva pe care poți să-ți pui mâna. El vă spune: „Este aici!”

Câți

dintre voi ați citit viața sfântului Martin? El a fost un soldat păgân. Tatăl lui a vrut ca el să fie soldat, dar Martin n-a vrut aceasta, fiindcă Ceva îl chema spre Dumnezeu. Într-o noapte friguroasă de iarnă, a întâlnit pe stradă un cerșetor bătrân care îngheța de frig. Oamenii care au putut să-l ajute, au trecut pe acolo fără s-o facă. Martin dădu-se tot ce avea, așa că a spus: „Este un singur lucru pe care pot să-l fac. Am o manta,” după care și-a scos sabia și a tăiat mantaua în două, învelindu-l cu o parte pe cerșetor, iar cu cealaltă jumătate s-a dus mai departe. Oamenii râdeau de el și ziceau: „Ce soldat ignorant! Nu este el caraghios cu jumătatea aceea de manta?”

Martin

nu a dat atenție la nimic, ci s-a dus mai departe, deoarece a știut că trebuia să facă lucrul acela. În noaptea aceea, el s-a trezit și l-a văzut pe Isus stând acolo învelit cu acea bucată de manta, cu care îl învelise pe cerșetor. El a privit în jur și i-a întrebat pe îngeri:

„Știți

cine M-a învelit cu aceasta?”

„Nu,”
au răspuns ei.

Și
El a zis: „Martin M-a învelit.”

După
aceea, Martin a devenit un sfânt, a vorbit în limbi și a scos
draci, a văzut vedenii, fiind un profet puternic al lui Dumnezeu.
Da, domnilor. De ce? Pentru că atunci când l-a învelit pe bătrânul
cerșetor de pe stradă, L-a învelit de fapt pe Isus Hristos.

Ca
să fiu sigur că vă înveliți în dreptatea lui Hristos, am să
încerc să vă spun în seara aceasta că dacă aș avea putere să
vă vindec pe fiecare din voi, aș face-o. Vedeți? Eu încerc să vă
arăt printr-un dar că Dumnezeu dovedește ceea ce am predicat și
că eu nu pot vindeca oamenii, însă El vă îngăduie să vedeți
că este aici.

Tu
crezi aceasta, doamnă? Atunci artroza te va părăsi. Crezi că te
va părăsit? Atunci du-te pe drum și strigă: „Slavă Domnului!
Eu cred aceasta din toată inima mea.” A fost ciudat că i-am spus
artroză, iar tu ai același lucru ca ea. Du-te și spune: „Eu cred
din toată inima,” și vei fi bine.

Acum
crezi că Dumnezeu îți va vindeca stomacul și te vei putea duce
acasă să mănânci cum trebuie? Crede. Crezi cu toată inima? „*Când
Mă voi înălța de pe pământ, îi voi atrage pe toți oamenii la
Mine.*”

Acum

credeți că Duhul Sfânt este aici? Crezi că vei fi bine, dacă îmi voi pune mâinile peste tine? Fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: în Numele Meu...*” Crede numai, în timp ce treci pe aici.

Vino

în față, soră. Toată lumea se roagă. Vedeți voi, mulțimea aceasta de vedenii mă doboară. Mă rog în Numele lui Isus Hristos s-o vindeci pe sora noastră. Văd că îți ridici mâna și crezi. Crede. Te rog în Numele lui Isus Hristos s-o vindeci.

Vino,

soră. Dumnezeule Tată, Eu nu aduc nimic în brațele mele când mă agăț de crucea Ta, ci Te rog pentru vindecarea ei în Numele lui Isus. Amin.

Tată

Dumnezeule, fie ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vino,

frate scump. În Numele lui Isus Hristos, fie ca fratele meu să fie vindecat. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca și îl va face bine? Fie ca acest copil să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca fratele nostru să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Acum

stați cu toții în rugăciune, în mare liniște.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Oh,

Dumnezeule, dă-i acestei fetițe înapoi ceea ce i-a luat Satan.

Satană, ieși afară din ea, în Numele lui Isus Hristos!

Fie

ca fratele nostru să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Fie

ca sora noastră să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Știu

că nu au fost date suficiente numere de rugăciune, de aceea vreau să vă plecați capetele pentru un moment.

Acum

vreau să vă spun ceva. Cu patru mii de ani în urmă, Dumnezeu a venit jos în chipul unui Bărbat și a stat de vorbă cu Avraam, lângă un stejar. El a stat cu spatele spre cortul în care era Sara și i-a spus lui Avraam care era problema ei lăuntrică. Isus a spus că în zilele când va veni Fiul omului, va fi la fel ca în zilele lui Avraam. Isus a fost Steagul lui Dumnezeu. *„Lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Și noi vedem aceasta, fără nici o îndoială.

Motivul

pentru care nu m-am dus prea departe este pentru că am atât de multe întâlniri. Dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi mă voi întoarce la Phoenix pentru o întâlnire mare. Dacă unii din cei care sunteți bolnavi și în nevoi, nu ați primit un număr de rugăciune ca să veniți la altar în seara aceasta, mă voi ruga

acum pentru voi. Vreau să fiți cât se poate de respectuoși și să vă puneți mâinile unii peste alții, ca și un semn.

Biblia

spune că Dumnezeu a făcut această promisiune și a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”*

Orice credincios care are Duhul Sfânt, are puterea lui Dumnezeu în el și autoritatea să se roage rugăciunea credinței. De aceea vreau să vă rugați și voi în timp ce mă voi ruga pentru acești oameni.

Tată

ceresc, în seara aceasta suntem fericiți să predicăm Cuvântul și apoi să-L vedem pe Dumnezeu cum vine jos și confirmă acest Cuvânt. Acesta este Steagul. Tu ai promis.

Cu

mult timp în urmă era un băiat mic numit David. El a primit o însărcinare: să aibă grijă de oile tatălui său și să țină dușmanul departe de ele, iar ca să le apere avea numai o praștie mică. Într-o zi a venit un leu și i-a luat una din oi, dar fiind un păstor adevărat, David voia să salveze acea oaie a tatălui său. El știa că leul o luase și urma s-o ucidă, așa că s-a dus după el ca să-și ia oaia înapoi. David l-a lovit cu o piatră mică și l-a doborât la pământ, după care i-a tăiat capul și a adus oaia înapoi în turmă.

Dumnezeule,

noi suntem păstorii turmei Tale. Noi nu suntem oameni care operează cu bisturiul sau vindecă cu medicina, ci avem o armă foarte mică și umilă, o praștie. Dar aceasta este ceea ce ai pus Tu în mâinile noastre: o praștie a rugăciunii. Dușmanul a venit și a

prins o oaie a lui Dumnezeu; el a prins tați, mame și copii, și i-a târât prin tufe: minți retardate, orbi, mâncați de cancer și diavoli.

Satană,
această praștie a rugăciunii pare foarte simplă, dar eu știu ce am să fac: vin în seara aceasta după acea oaie să o aduc înapoi. Ieși afară și las-o în pace! Ieși afară din acea persoană, duh demonic de boală, și las-o în pace! Îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos să pleci și să nu te mai întorci înapoi! Fie ca Dumnezeul cerurilor să te mustre, Satană!

Isus
din Nazaret a spus: *„Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici acolo,” și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.”* (Matei 17.20).

Așadar,
Satan, eu cer eliberarea tuturor celor de aici, în Numele lui Isus Hristos! Poate spui că nu avem autoritatea să facem aceasta, dar noi ținem, în seara aceasta, Steagul împotriva ta. Isus Hristos, Duhul Sfânt, este aici dovedind că acesta este Steagul lui Dumnezeu, iar tu ai pierdut bătălia. Ieși afară, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-

Amin -